Самоврядування 1959 року

Dr Alexander Ressos, TEP
Attorney-at-Law (Switzerland and Germany),
Solicitor (England & Wales and Hong Kong)
Of Counsel, KGP Legal LLC
alexander.ressos@kgplegal.com.sg
www.ressos.com.sg

Вибори 30 травня 1959 року

Перші вибори за новою конституцією відбулися 30 травня 1959 року. Це були перші загальні вибори із загальним виборчим правом та обов'язковим голосуванням. Партія народної дії (People's Action Party, PAP) здобула 43 з 51 місця, набравши 54,08 % голосів. Проголосували близько 90,1 % з 586 098 зареєстрованих виборців.[1] Департамент виборів (Elections Department) називає явку 92,9 %, хоча його власний підрахунок у 527 919 виборців дає близько 90,1 %.[2]

Лі Куан Ю склав присягу як перший прем'єр-міністр Сінгапуру 5 червня 1959 року.[3] PAP ішла на вибори як коаліція фахівців з англомовною освітою та лівих профспілкових діячів із сильною підтримкою серед населення з китайськомовною освітою. Коаліція протрималася лише два роки. Її внутрішні суперечності, що стосувалися і ідеології, і питання злиття, визначили наступні роки сінгапурської політики.

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

Результат стривожив частину ділових кіл, які побоювалися радикального уряду. Нові міністри мусили переконати інвесторів, що поважатимуть власність і договори. Вони зробили це радше діями на посадах, ніж деклараціями. Уряд зберіг вільний порт, дотримувався чинного правопорядку і поставив економічний розвиток у центр своєї програми.

Конституція Держави Сінгапур

Конституція 1959 року надала Сінгапуру повне внутрішнє самоврядування. Виконавча влада у внутрішніх справах належала Кабінету, відповідальному перед виборними Законодавчими зборами з 51 депутата. Британський уряд зберіг за собою оборону й зовнішні справи, а внутрішню безпеку ділили через Раду внутрішньої безпеки (Internal Security Council). Колоніального губернатора замінив Ян ді-Пертуан Негара (Yang di-Pertuan Negara). Останній губернатор, сер Вільям Гуд (Sir William Goode), обійняв посаду 9 грудня 1957 року.[4]

Для комерційного життя порту найважливішою рисою конституції була безперервність. Суди, чинні закони, валюта і загальноправова система договорів і власності залишилися на місці. Спадщина англійського загального права, простежена в частині A та в частині B, розділі I, без змін перейшла до самоврядної держави. Частина F, розділ I розглядає, як ця безперервність правопорядку стала одним із головних активів пізнішого фінансового центру.

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

Економічна програма для малої держави

Новий уряд успадкував економіку, у якій домінували транзитна торгівля та витрати британських військових баз. Населення швидко зростало. Перепис 1957 року налічив 1 445 929 мешканців, а до 1960 року їх стало 1 646 400.[5] Транзитна торгівля не могла створити достатньо робочих місць для такої кількості молодих людей, що виходили на ринок праці. Відповіддю уряду, яку очолював міністр фінансів Го Кенг Сві (Goh Keng Swee), стала індустріалізація.

У 1961 році уряд консультувала група експертів ООН на чолі з нідерландцем Альбертом Вінсеміусом (Albert Winsemius). Її доповідь «A Proposed Industrialisation Programme for the State of Singapore» (Пропонована програма індустріалізації Держави Сінгапур) окреслила план швидкого промислового зростання. Того ж року заснували Раду економічного розвитку (EDB). Вона замінила Сінгапурську раду сприяння промисловості (Singapore Industrial Promotion Board) 1957 року й отримала капітал у 100 млн доларів на 1961–1964 роки. Одним з її перших завдань стало освоєння Джуронгу як промислової зони. Розділ III цієї частини докладно розглядає EDB і стратегію індустріалізації.[6]

Злиття як економічна стратегія

Промислова стратегія 1959 року передбачала ринок, більший за острів. У 1960 році обробна промисловість становила лише 16,9 % реального ВВП. Фабрики, що виробляли для внутрішнього ринку з населенням менш ніж два мільйони, не могли досягти ефективного масштабу. Очевидний ринок лежав по той бік дамби, у Федерації Малайя, яка незадовго перед тим здобула незалежність і будувала власну промисловість під захистом митного бар'єру.[7]

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

Тому для лідерів PAP злиття було не менш економічною необхідністю, ніж політичною метою. Лі Куан Ю пояснив цю логіку Законодавчим зборам у липні 1963 року. Сінгапур залежав від Малаї щодо «сорока відсотків своєї транзитної торгівлі, майже трьох чвертей водопостачання», а зв'язок між двома територіями був таким тісним, що їх розділення «випробувало б майстерність найвидатніших політичних хірургів».[8] Спільний ринок з Малаєю дав би новим сінгапурським галузям змогу продавати товари по всьому півострову. Злиття також покінчило б із колоніальним статусом острова, бо Лондон охочіше надав би незалежність через Малайзію, ніж самому Сінгапуру.

Примітки

1. Wikipedia, "1959 Singaporean general election" (дата звернення: листопад 2026 р.): вибори 30 травня 1959 року; 51 місце; PAP "achieved a landslide victory by winning 43 of the 51 seats and securing 54.08% of the popular vote"; перші загальні вибори із загальним виборчим правом та обов'язковим голосуванням; 586 098 зареєстрованих виборців; явка 90,07 %. ↩

2. Elections Department Singapore, "70 Years of Elections: Milestones" (eld.gov.sg): явка "92.9%", проголосували 527 919 з 586 098 виборців. ↩

3. Wikipedia, "1959 Singaporean general election" (дата звернення: листопад 2026 р.): "Lee was sworn in as Singapore's first Prime Minister on 5 June 1959". ↩

4. Wikipedia, "Crown Colony of Singapore" (дата звернення: листопад 2026 р.): сер William Goode став губернатором 9 грудня 1957 року; Wikipedia, "Self-governance of Singapore" (дата звернення:

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

листопад 2026 р.), про заміну британського губернатора посадою Yang di-Pertuan Negara. ↩

5. Singapore Department of Statistics, Table Builder, “Indicators On Population, Annual” (таблиця M810001, дата звернення: листопад 2026 р.): загальна чисельність населення 1 445 929 у 1957 році та 1 646 400 у 1960 році. ↩

6. SG101 (уряд Сінгапуру), “1959–1965: Early Economic Strategies” (дата звернення: листопад 2026 р.): у 1961 році уряд консультувала група ООН, “led by Dutch industrialist Albert Winsemius”; її доповідь “A Proposed Industrialisation Programme for the State of Singapore”. SG101, “1959–1965: Early Economic Strategies” (дата звернення: листопад 2026 р.): EDB засновано в 1961 році замість Singapore Industrial Promotion Board, створеної в 1957 році, зі 100 млн доларів на 1961–1964 роки; Джуронг освоювали як промислову зону. ↩

7. SG101, “1959–1965: Early Economic Strategies” (дата звернення: листопад 2026 р.): частка обробної промисловості в реальному ВВП у 1960 році становила 16,9 %. ↩

8. Lee Kuan Yew, промова щодо пропозиції про Угоду про Малайзію в Законодавчих зборах, 30 липня 1963 р., Singapore Government Press Statement MC. JU. 73/63 (PM), National Archives of Singapore, lky19630730.pdf, с. 7: “Forty per cent of its entrepot trade, nearly three-quarters of its water supply”; “would have taxed the skill of the greatest political surgeons”. ↩

Disclaimer

This article is provided for general information only. It is based on publicly available sources as at its date of publication. These sources have not been independently verified against licences, regulatory registers or the records of the entities concerned. It is not legal, tax, financial or investment advice. Nor is it a recommendation to invest in, transact with or use the services of any entity mentioned.

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

Law and regulation change frequently, so the content may be incomplete or outdated. To the fullest extent permitted by law, Dr Alexander Ressos and the publisher of SingaporeIQ exclude all liability for loss or damage arising from the use of or reliance on this article. Readers should obtain advice on their specific circumstances before acting or refraining from action.

Names and trademarks of the entities discussed belong to their owners and are used for identification only. Their mention implies no endorsement, affiliation or allegation of wrongdoing. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. Corrections and updates: contact@ressos.com.

© 2026 Dr Alexander Ressos. This article may be quoted with attribution to SingaporeIQ (SingaporeIQ.com). Reproduction in full and any commercial use require prior written consent. The Legal Terms at https://singaporeiq.com/legal-terms apply.

Author contact: Dr Alexander Ressos, TEP · contact@ressos.com

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.